

KÜFÜR VE İSYÂN (6)

(...dünden devam)

"O inkâr edenler(i Hakk'a çağıran)ın durumu, tıpkı bağırp çağırmadan başka bir şey işitmeyen(işittiği sesin mânâsını anlama-yan hayvanlar)a haykıran kimsenin durumu gibidir. (Onlar,) Sağır, dilsiz ve kördürler, onun için düşünmezler." (Bakara: 171)

Kendilerine doğru yolu gösterdiği halde yine eğri yolda giden, bâtıl düşüncelere dalan kimseler, kendilerini toparlayıp yola sokma-ğa uğraşan çobanın sesini duyup, söylediği sözlerin mânâsını anla-mayan hayvanlara benzerler. Peygamberler ve onların vârisleri olan bilginler, şu sapık insanları yola getirmek için kendilerine nice delîl-ler gösterirler, nice hikmetli konuşmalar yaparlar ama bunlar bir türlü söz anlamazlar. Tıpkı çobanın sesini işitip sözlerinin mânâsını anlamayan hayvanlar gibi peygamberlerin ve bilginlerin sözlerini anlamayıp düştükleri sapıklık içinde bocalar, dururlar.

"Sizi yeryüzünde halîfeler (yöneticiler) yapan O'dur. Artık kim nankörlük ederse nankörlüğü kendi zararınadır. Kâfirlerin küfrü, Rableri yanında (kendilerine) gazabdan başka bir şey artırmaz; kâfirlerin küfrü, (kendilerine) ziyandan başka bir şey artırmaz." (Fâtır: 39)

"Allah şöyle bir kenti misal olarak anlattı: Güven, huzûr içinde idi; her yerden rızık bol bol kendisine geliyordu. Fakat Allah'ın ni'metlerine nankörlük etti, bunun üzerine (halkının) yaptık-larından ötürü Allah ona açlık ve korku elbisesi tattırdı." (Nahl: 112-113)

"29- Suç işleyenler, inananların üstüne gülerlerdi. 30- Onların yanından geçtikleri zaman birbirlerine kaş göz eder(ek onları küçümser)lerdi. 31- Âilelerine döndükleri zaman da (yaptıklarıyla övünüp) eğlenmeye başlardı. 32- İnananları gördüklerinde: 'Şun-lar sapık insanlar' derlerdi. 33- Oysa kendileri, onların üzerine bekçi gönderilmemişlerdi. 34- İşte bugün de inananlar kâfirlerin üstüne gülerler. 35- Dîvânlar üzerinde (oturup) bakarlar: 36- (Kâ-firler, yaptıklarıyla cezâlandılar mı?' diye." (Mutaffifîn: 29-36)

Kâfirler İçin İstiğfâr Edilmez:

“İbrâhîm'de ve onunla beraber bulunanlarda sizin için güzel bir misal vardır; onlar kavimlerine: 'Biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan uzağız. Sizi(n taptıklarınızı) tanımıyoruz. Siz, bir tek Allah'a inanıncaya kadar sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir.' demişlerdi. Yalnız İbrâhîm 'in, baba-sına: 'Senin için mağfiret dileyeyeceğim, fakat senin için Allah'tan (gelecek) hiçbir şey(i önlemeğ)e gücüm yetmez' demesi dışında (müşriklerle bir ilişkisi kalmamıştı). (Yine onlar demişlerdi ki): 'Rabbimiz, sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş(ümüz) sanadır'." (Mümtehine: 111(60)/4)

(devamı yarın..)